

گروه ای‌ها بخوبی آگاهند که آمریکا در آخرین تلاش خود جهت ریشه کن کردن کمونیسم از منطقه، کشورشان را بکلی نابودی کرد... همه اقدامات گروه شمالی مرتبط با تهدیدات آمریکا است، و چنانچه آمریکا تلاش کند تا دوباره به این کشور حمله کند، جمهوری دمکراتیک خلق گروه از خود دفاع خواهد نمود... فقط فریب داستان‌هایی را نخورید که سرچشمه آن‌ها آمریکا است. آمریکایی‌ها درست مثل همیشه، چشم به جایزه دارند... هر چند که شرکت‌های بزرگ جمهوری گروه چشم طمع به ثروت جمهوری دمکراتیک خلق گروه داشته باشند، اما نمی‌توانند آن‌را فتح کنند، بلکه فقط با اتحاد مجدد صلح آمیز دو گروه می‌توانند به آن دست یابند. و به احتمال زیاد مردم جمهوری دمکراتیک خلق گروه ثروت خود را بلافاصله به سرمایه داران جمهوری گروه تقدیم نمی‌کنند. البته که جمهوری گروه، نمونه اتحاد مجدد آلمان را در نظر دارد، جایی که مالکیت سوسیالیستی جمهوری دمکراتیک آلمان بدون مقاومت به کورپورات‌های آلمان تحویل داده شد. اما، این‌بار موقعیت فرق می‌کند و سرنوشت شومی که برای جمهوری دمکراتیک آلمان رقم خورد، بسیار بعیدست که هرگز دوباره اتفاق بیفتد.

منافع واقعی آمریکا در کره شمالی چیست؟

نوشته: راب گولند

برگردان: آما دور نویدی

چه چیزی واقعاً پشت منافع آمریکا در کره است؟

یکی از قوانین ابتدایی جهت بررسی تصمیمات سیاست خارجی دولت‌های سرمایه داری، اینست که «رد پول را بگیریم»، به عبارت دیگر، به این درک صحیح برسیم که چه کسی از این تصمیمات سود می‌برد؟ آمریکا و متحدان امپریالیستی اش، از جمله دولت استرالیا، سر و صدای زیاد، و در واقع، یک جنگ تبلیغاتی علیه اقدامات کشور کوچک کره شمالی برآه انداخته اند، که علیه تهدیدات دائماً تهاجمی آمریکا از خودش دفاع می‌کند. چرا؟ آیا بدین دلیلست که آمریکا واقعاً از کره شمالی (درست‌ترش جمهوری دمکراتیک خلق کره - دی پی آر کی) می‌ترسد؟ نه، البته که نمی‌ترسد.

کره شمالی دارای معادن زیاد فلزدار کمیاب است که در ساخت محصولات با فن آوری بالا مورد استفاده قرار می‌گیرند.

آمریکا در کره جنوبی حضور نظامی زیادی دارد (از جمله سلاح‌های هسته ای که خیلی بیش‌تر از تعداد سلاح‌های هسته ای کره شمالیست). آمادگی جنگی جهت شروع جنگی جدید در شبه جزیره کره، خوش‌آیند مردم کره جنوبی (و کره شمالی - م) نیست، چرا که گروه ای‌ها بخوبی آگاهند که آمریکا در آخرین تلاش خود جهت ریشه کن کردن کمونیسم از منطقه، کشورشان را بکلی نابودی کرد.

ادعای مضحک نصب اخیر نیروهای هسته ای و سیستم‌های موشکی ضدقاره پیمای آمریکا برای «دفاع» از کره جنوبی، بطور قاطع مردودست، و هنوز هم به عنوان تبلیغات بیش‌ترست، که هست. همه اقدامات گروه شمالی مرتبط با تهدیدات آمریکا است، و چنانچه آمریکا تلاش کند تا دوباره به این کشور حمله کند، جمهوری دمکراتیک خلق گروه از خود دفاع خواهد نمود.

پس چرا آمریکا در کمپین های اقتصادی و دیپلماتیک خصمانه خود علیه این کشور کوچک در نیمه بالای شبه جزیره کره اصرار دارد؟ بخشی بدین دلیلست که آخرین باری که آمریکایی‌ها سعی کردند رژیم سوسیالیستی کره را که هم‌مرز با روسیه و

چین است ریشه کن کنند، با شکست روبرو گشتند. آن شکست می‌بایست هنوز در خاطره مقامات بالای ارتش آمریکا مانده باشد و می‌خواهند تلافی کنند.

بخشی بدین دلیل اصرار دارند که استراتژی پارانوای جهانی آمریکا (۱)، باصطلاح «تهدید کمونیسیم»، یا «تهدید روس و چین» (یا هر دو) را حفظ کنند، که این خود نیازمند وجود «نقاط داغ» مناسب است تا رسانه‌های بورژوازی و سیاستمداران نوکر صفت بتوانند در تلاش‌های خود جهت حفظ این پارانویا (فرب) به آن اشاره کنند (که بدون آن هزینه‌های زیاد نظامی خنده‌دار و به دست فراموشی سپرده می‌شود).

با این حال، دولت‌های سرمایه‌داری، آگاهند که آن‌ها چیزی بجز ابزارهای کورپورات‌ها (شرکت‌های بزرگ) قدرت‌مند نیستند، همچنین عامل دیگر و قطعاً مهم‌تری که باید در نظر گرفته شود: اینست که، چه مقدار پول و برای چه کسی ساخته می‌شود؟ اما این چه ربطی به مورد جمهوری دموکراتیک خلق کره دارد؟

استیو مؤلمن (۲)، در کوارتز (۳)، در اوایل ماه جاری به خوانندگان خود یادآوری نمود که «کره شمالی بر روی تریلیون‌ها دلار از ثروت تمام‌نشده‌ی نشسته است، و همسایگانش آن را می‌خواهند». او نوشت: «در زیر کوهستانی‌ترین بخش کشور ذخایز معدنی زیادی وجود دارند، از جمله آهن، طلا، منگنزیت، روی، مس، سنگ آهک، مولیبیدیوم، گرافیت، و ذخایز بیش‌تری - که حدود ۲۰۰ نوع مواد معدنی است. همچنین مقادیر زیادی از فلزات زمینی (زیرخاکی) کمیاب وجود دارند». البته امروزه از این فلزات زیرخاکی جهت ساختن تلفن‌های همراه (گوشی‌های هوشمند) و دیگر محصولات با فن آوری بالا استفاده می‌شود.

«طبق یک برآورد از یک شرکت معدن متعلق به دولت کره جنوبی، [ذخایز معدنی کره شمالی] بیش از ۶ تریلیون دلار آمریکایی ارزش دارند. یک تخمین دیگر از مؤسسه تحقیقاتی کره جنوبی این رقم را نزدیک به ۱۰ تریلیون دلار آمریکایی قرار می‌دهد».

کورپورات‌های آمریکایی حرفی از این تریلیون دلار نمی‌زنند. در همان حال آن‌ها (یا دولت آن‌ها) مصمم است که مانع بهره برداری مردم جمهوری دموکراتیک خلق کره (کره شمالی) از ذخایز معدنی کشور خود شوند. محاصره اقتصادی و دیپلوماتیکی که آن‌ها علیه جمهوری دموکراتیک خلق کره حفظ کرده‌اند، بطور موفقیت آمیزی مانع از توسعه معادن در این کشور شده است.

با این حال، علی‌رغم مشکلاتی که جمهوری دموکراتیک خلق کره با آن روبروست - استخراج معادن که از سال ۱۹۷۵ در اولویت صنعت بوده است - بطور آهسته تا اوایل سال‌های ۱۹۹۰ کم‌کم توسعه یافت و اکنون حدود ۱۴ درصد از اقتصاد جمهوری دموکراتیک خلق کره را دربر می‌گیرد. بهر حال، مؤلمن اشاره می‌کند که تولید معادن از آزمان کاهش یافته است: «کشور نیاز به تجهیزات، متخصصین، و حتی زیرساخت ابتدایی دارد تا بدرستی بتواند به ثروتی که در زیر زمین نهفته است، دسترسی پیدا کند».

در آوریل، لیو آر ویسی (۴)، مشاور ارشد مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی آمریکا، اشاره کرد که: «کمبود تجهیزات معادن وجود دارد و کره شمالی به دلیل موقعیت اقتصادی ناخوشایند خود، کمبود انرژی و فرسودگی و بطور کلی شرایط بد شبکه برق‌رسانی قادر نیست که تجهیزات جدید بخرد».

پس از آن‌که جمهوری دموکراتیک خلق کره در پاسخ به تهدیدات آمریکا، اولین آزمایش هسته‌ای خود را در سال ۲۰۰۶ انجام داد، آمریکا در سازمان ملل متحد از نفوذ خود جهت تضمین تحریم علیه کره شمالی استفاده کرد. با این حال، مؤلمن می‌گوید، «سپتامبر گذشته، مؤسسه توسعه کره متعلق به دولت کره جنوبی گفت که علیرغم تحریمات سازمان ملل، تجارت معدنی بین کره شمالی و چین برای پیونگیانگ مانند یک گاه‌شیرده (۵) باقی می‌ماند، که در نیمه اول سال ۲۰۱۶، برابر با ۵۴ درصد از کل حجم تجارت با چین بوده است».

در گزارشی که در سال ۲۰۱۴ از طرف بخش تحقیقات زمین‌شناسی آمریکا در مورد بخش معادن جمهوری دموکراتیک خلق کره داده شد، اشاره گردید که «بخش معادن کره شمالی مستقیماً در معرض تحریمات اقتصادی بین‌المللی نیست و بنابراین، تنها منبع قانونی، و تجارت سرمایه‌گذاری سودآور موجود در کشور است». طبق گفته مؤلمن، «در سال ۲۰۱۵، چین ۷۳ میلیون دلار آمریکا در سنگ آهن، و ۶۸۰ میلیون دلار روی در سه ماهه اول [سال ۲۰۱۶] از کره شمالی، واردات داشته است». بهر حال، متعاقب هشدار زیاد آمریکا از جمله اقتصادی - تمرکز لابی سازمان ملل - به منابع زیرزمینی جمهوری دموکراتیک خلق کره تغییر کرد. در ماه مارس ۲۰۱۶، آن‌ها از طریق قطعنامه سازمان ملل، صادرات طلا، و انادبوم، تاپتانیوک، و فلزات کمیاب زیرخاکی را از جمهوری دموکراتیک خلق کره ممنوع اعلام کردند. آن‌ها که هنوز راضی نشده بودند، در نوامبر ۲۰۱۶،

قطعنامه دیگری را از طریق سازمان ملل گرفتند تا صادرات زغال سنگ را محدود کنند و حمل نیکل، مس، روی، و نقره جمهوری دموکراتیک خلق کُره را ممنوع سازند.

تعبی ندارد، که مقامات جمهوری دموکراتیک خلق کُره جهت «شکستن تحریمات» متوسل به انواع حیل‌های جنگی شوند (تحریمات را دور بزنند - م) تا قادر شوند به صادرات محصولات خود ادامه دهند. طبق گفته مولمن، «در اوایل امسال، گروهی از کارشناسان سازمان ملل به این نتیجه رسیدند که کُره شمالی، علی‌رغم تحریمات، همچنان مواد معدنی قدغن شده را صادر میکند». [شوگ وحشتناک].

او اضافه نمود: «آن‌ها همچنین مشخص نمودند که کُره شمالی یکی دیگر از منابع - طلا - را در کنار پول نقد بکار می‌گیرد تا بخش مالی رسمی را کاملاً دور بزند». بنظر می‌رسد که کُره ای‌ها سعی کرده اند متوسل به شیوه های واقعاً رایج سرمایه داری شوند که رشوه خواری نامیده می‌شود و رشوه خواری جزء اصلی شیوه های بیزنس (کسب و کار) سرمایه داری از زمان ... خوب، از زمان آغاز سرمایه داری بوده است.

در سال ۲۰۱۵، چین حدود یک میلیارد دلار آمریکایی زغال سنگ از کُره شمالی وارد کرده است، که حدود ۴۰٪ از کل صادرات کشورست، اما با توجه به اهداف اقلیمی توافق شده در پاریس، چین اکنون شروع به محدود کردن واردات زغال سنگ از همسایه خود نموده است. در سه ماهه اول سال جاری، واردات زغال سنگ چین از جمهوری دموکراتیک خلق کُره تا ۵۱/۴٪ کاهش یافته است. با این حال، کل تجارت چین با جمهوری دموکراتیک خلق کُره در واقع، در سه ماهه اول امسال در مقایسه با زمان مشابه سال قبل، ۳۷/۴٪ افزایش یافته است. مولمن می‌گوید: «از سال قبل واردات سنگ آهن از کُره شمالی، تا ۲۷۰٪ در ژانویه و فوریه افزایش داشته است».

حدود پنج سال قبل، چین مقدار ۱۰ میلیارد دلار در پروژه های زیرساختی نزدیک مرز جمهوری دموکراتیک خلق کُره هزینه کرد، تا در درجه اول، درست واقع در مرز، در بخش موسان (۶) از جمهوری دموکراتیک خلق کُره، به آسانی به ذخایر سنگ آهن دسترسی یابد. و روسیه، که همچنین با جمهوری دموکراتیک خلق کُره در مرز (کوچکتری) شریک است، در سال ۲۰۱۴، طرح‌هایی را توسعه داد تا به ازای دسترسی به منابع معدنی کشور، شبکه راه آهن کُره شمالی را دقیقاً بازبینی و بازسازی کند. هنوز بر روی این طرح منحصر بفرد کار می‌کنند.

همچنین، کُره جنوبی (جمهوری کُره - آر او کی) - نوچه آمریکا، دل‌واپس آنست که این ثروت بادآورده مالی را از دست ندهند. در ماه مه امسال، وزارت زراعت، زیرساخت و حمل و نقل جمهوری کُره جهت شرکت در پروژه های زیربنای احتمالی در جمهوری دموکراتیک خلق کُره از شرکت‌ها، بویژه آن‌هایی که مربوط به بخش منابع معدنی هستند، دعوت به همکاری نمود. انگیزه ارائه شده وزارتخانه این بود که منابع معدنی موجود داوطلبان را قانع می‌سازد که سود می‌برند، حتی پس از این‌که آن‌ها هزینه تعمیر زیرساخت فرسوده کُره شمالی، از جمله خطوط راه آهن را بپردازند.

اما بهر حال، هر چند که شرکت‌های بزرگ جمهوری کُره چشم طمع به ثروت جمهوری دموکراتیک خلق کُره داشته باشند، اما نمی‌توانند آن‌را فتح کنند، بلکه فقط با اتحاد مجدد صلح آمیز دو کُره می‌توانند به آن دست یابند. و به احتمال زیاد مردم جمهوری دموکراتیک خلق کُره ثروت خود را بلافاصله به سرمایه داران جمهوری کُره تقدیم نمی‌کنند. البته که جمهوری کُره، نمونه اتحاد مجدد آلمان را در نظر دارد، جایی که مالکیت سوسیالیستی جمهوری دموکراتیک آلمان بدون مقاومت به کورپورات‌های آلمان تحویل داده شد.

اما، این بار موقعیت فرق می‌کند و سرنوشت شومی که برای جمهوری دموکراتیک آلمان رقم خورد، بسیار بعیدست که هرگز دوباره اتفاق بیفتد. فقط فریب داستان‌هایی را نخورید که سرچشمه آن‌ها آمریکاست و تلاش دارند «دیوانه ای را کنترل کنند». آمریکایی‌ها درست مثل همیشه، چشم به جایزه دارند.

درباره نویسنده:

راب گولند، عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست استرالیاست، که در گاردین – نشریه حزب کمونیست استرالیا مقالات مفید و روشنگرانه ای می‌نویسد.

زیرنویس‌ها:

(۱) - پارانویا = فریب، ترس

Paranoia

(۲) - استیو مولمن

Steve Mollman

(۳) - نشریه اینترنتی کوارتز

Quartz

(۴) - لیود آر ویسی

Lloyd R Vasey

(۵) - گاو شیرده

https://en.wikipedia.org/wiki/Cash_cow

Cash cow is business jargon for a business venture that generates a steady return of profits that far exceed the outlay of cash required to acquire or start it.

(۶) - شهر یا بخش موسان

Musan County

برگردانده شده از:

گاردین، شماره ۱۷۸۷، صفحه ۵، ۲۶ ژوئیه ۲۰۱۷.

The Guardian

The Worker's Weekly

Issue #1787 • **July 26, 2017**

Taking Issue – Rob Gowland

What's really behind the US interest in Korea?

<http://www.cpa.org.au/guardian/2017/1787/07-taking-issue.html>